

РЕШЕНИЕ

№ 573

гр. София, 03.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 21.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **9090** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на Н. Н. Д., Н. Н. Т., И. С. М., И. П. С., В. Е. А., К. М. К., Т. И. А., П. И. Ласин, И. В. К., М. В. К., С. С. Д., К. С. И., Т. С. Г., В. Т. И. и З. Б. Б., чрез адв. Н., срещу решение № СТ-05-40 от 26.08.2020г. на главния секретар на ДНСК, с което се отказва достъп на жалбоподателите до обществена информация по тяхно заявление № СО-803-09-430 от 13.08.2020г.

Жалбоподателите сочат, че са поискали да им бъде предоставена информация за резултатите от предходни проверки за законосъобразност на строителството на[жк], направени преди издаване на КА № СО-803-1 от 13.07.20г. и заповед № РД-08-3 от 24.07.2020г., с които си спира строежа на комплекса. Информацията е необходима, за да си създадат представа жалбоподателите за дейността на администрацията с оглед липсата на констатирани предходни нарушения в строителството, които да обосноват спирането на строителството. Тази информация няма подготвителен характер, защото при нарушение, констатирано по надлежния ред, може да се подаде съответно възражение от заинтересованите лица. Информацията не съдържа лични данни или друга защитена информация, и не засяга интересите на трети лица. Поради това се иска да се отмени обжалвания отказ и да се задължи главния секретар на ДНСК да предостави исканата обществена информация.

Ответникът - главния секретар на ДНСК, редовно призован, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, като се запозна с изложеното в жалбата и

приложените по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателите са подали заявление за достъп до обществена информация с вх. № СО-803-09-430 от 13.08.2020г. до началника на ДНСК, с което са поискали да им бъде предоставена информация от ответника, съдържаща се в протокол от извършена от ДНСК служебна проверка за законосъобразност на строителните книжа за горещитирания строеж на основание чл. 156 от ЗУТ; протокол от проверка на строежа, извършена от ДНСК през август 2019г., и удостоверена в книгата за инструктаж, съхранявана на строежа; констативен протокол № СО-803.1 от 22.07.2020г., цитиран в заповед № РД-08-3 от 24.07.2020г. на ДНСК. С решение № СТ-05-40 от 26.08.2020г. на главния секретар на ДНСК е прието, че търсената информация няма самостоятелно значение. Същата не е значима и не е дълготрайна. Освен това в нея се съдържат лични данни на трети лица. Доколкото е налице хипотезата на чл. 37, ал.1, т.1 във връзка с чл. 13, ал.2, т.1 от ЗДОИ, предоставянето на исканата информация е отказано. Жалбата срещу решението е подадена на 09.09.2020г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата срещу процесното решение е допустима. Същата е подадена в рамките на срока по чл. 149, ал.1 от АПК, насочена е срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт – отказ от предоставяне на обществена информация, с който се засягат права и интереси на подателите на заявлението, като не им се предоставя исканата от тях обществена информация. Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Постановеният отказ е издаден от компетентен орган. Началникът на ДНСК е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1, т.1 от ЗДОИ. Същият е възложил правомощията си по ЗДОИ на главния секретар на ДНСК съгласно заповед т.9 от № РД-13-127 от 24.04.2019г.

Легалното определение на понятието „обществена информация“ се съдържа в чл.2, ал.1 ЗДОИ – всяка информация, свързана с обществения живот в Република България, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Съгласно цитираното определение, в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

Съгласно чл. 10 от ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а съгласно чл.11 от ЗДОИ служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Предвид тази законодателна уредба настоящият състав намира, че исканата от жалбоподателите информация по заявлението от 13.08.2020г. е обществена такава по определението на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ със служебен характер. Съгласно чл. 13, ал.1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен, освен при наличие на изключенията по чл.13, ал.2 от ЗДОИ. В случая се иска информация, съдържаща се в протоколи от проверка, извършена от ДНСК, като ответникът е приел, че тя попада в изключението по чл. 13, ал.2, т.1 от ЗДОИ. Според тази разпоредба достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки,

изготвени от или за органа, становища и консултации). Следователно спорният по делото въпрос е дали исканата информация е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение.

Първият изискан от жалбоподателите протокол е този по чл. 156 от ЗУТ, в който е обективизирана проверката за законосъобразност на издаденото разрешение за строеж заедно с одобрените инвестиционни проекти за строеж „Многофамилни жилищни сгради с две нива подземни гаражи, магазини, офиси, детски площадки и помещения за трафопостове“, находящ се в УПИ III-1890, кв.11, м. „С.“, район „К. село“, СО. Видно от преписката по делото за обекта е одобрен инвестиционен проект в идейна фаза на 14.12.2018г., издадено е разрешение за строеж № 535 от 21.12.2018г., и е одобрен технически проект на 03.07.2019г. Съгласно чл. 156, ал.1-3 от ЗУТ в 14-дневен срок от уведомяването им по реда на чл. 149, ал. 5 органите на Дирекцията за национален строителен контрол извършват служебна проверка за законосъобразност на издадените разрешения за строеж заедно с одобрените инвестиционни проекти. Органите на Дирекцията за национален строителен контрол проверяват служебно съответствието на издадените разрешения за строеж и одобрените инвестиционни проекти, когато такива се изискват, с предвижданията на действащия подробен устройствен план. При констатиране на нарушения по ал. 2, както и на други нарушения, водещи до незаконосъобразност на издадените строителни книжа, началникът на Дирекцията за национален строителен контрол или упълномощено от него длъжностно лице отменя с мотивирана заповед разрешението за строеж и одобрените инвестиционни проекти. От изложеното следва, че нарочен акт за служебната проверка се издава само ако се констатират нарушения, водещи до незаконосъобразност на издадените строителни книжа. Липсата на такъв акт означава, че не са констатирани нарушения. В случая обаче ответникът не е отказал предоставяне на искания протокол поради това, че не съществува, а поради това че няма самостоятелно значение и подготвя крайния акт. Съдът намира, че ако такъв протокол е съставен, същият има самостоятелно значение когато не е издадена заповед по чл. 156, ал.3 от ЗУТ, т.е. протоколът не е послужил за оперативната подготовка на никакъв административен акт. Следователно предоставянето му е дължимо, защото чрез него гражданите придобиват представа за дейността на ДНСК и осъществявания от нея своевременен контрол по спазване на закона преди започване на строителството. Вторият изискан от жалбоподателите протокол е конкретен такъв, издаден през август 2019г. въз основа на проверка, удостоверена в Книгата за инструктаж на строежа. Проверката е в изпълнение на правомощията на ДНСК по контрол по спазването на разпоредбите на ЗУТ и на нормативните актове по прилагането му при проектирането и строителството. Видно от чл. 224 от ЗУТ, началникът на ДНСК с мотивирана заповед спира изпълнението и забранява достъпа до строеж или до част от строеж от първа до трета категория, който се извършва при определени, посочени в ал.1 на разпоредбата нарушения. В този случай се съставя констативен акт за проверката. По аргумент на противното при липса на такива нарушения законът не изисква съставяне на протокол за проверка. В случая обаче ответникът не е отказал предоставяне на искания протокол поради това, че не съществува, а поради това че няма самостоятелно значение и подготвя крайния акт. Съдът намира, че ако такъв протокол е съставен, същият има самостоятелно значение когато не са констатирани нарушения и не е издадена заповед по чл. 224 от ЗУТ, т.е. протоколът не е послужил за оперативната подготовка на никакъв административен

акт. Издадената заповед за спиране на строежа от 24.07.2020г. е една година след извършване на проверката и не може да се приеме за краен акт, за който служи цитирания протокол. Следователно предоставянето му е дължимо, защото чрез него гражданите придобиват представа за дейността на ДНСК и осъществявания от нея своевременен контрол по спазване на закона в процеса на строителството.

Третият изискан от жалбоподателите протокол е с № СО-803.1 от 22.07.2020г., който е описан в заповед № РД-08-3 от 24.07.2020г. на началника на ДНСК за спиране на строежа като неразделна част от констативен акт № СО-803-1 от 13.07.2020г. След като този протокол е довел да издаване на заповед по чл. 224 от ЗУТ, в същия несъмнено са констатирани нарушения в процеса на строителство. Съдът споделя довода на ответника, че този протокол служи за подготовката на крайния акт – заповедта за спиране на строителството, и няма самостоятелно значение за обществеността, доколкото съдържа констатации на длъжностни лица при началника на ДНСК, които отразяват съществуващото положение към даден момент за едно конкретно правоотношение, взети са предвид и са възпроизведени в крайния акт, издаден от овластения орган. Следва да се отчете, че този протокол има значение, за лицето, чийто интереси са засегнати от спирането на строежа, като същият разполага с правата по чл. 224, ал.2 от ЗУТ. Жалбоподателите обаче по никакъв начин не установяват качеството си на заинтересовани лица по смисъла на чл. 149, ал.2, т.1 от ЗУТ. Поради това предоставянето му на тях не е дължимо, освен ако не са налице обстоятелствата по чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ.

Административният орган дължи преценка за наличието на основанието по чл. 13, ал. 4, във вр. с § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, като в случай на наличие на надделяващ обществен интерес достъпът до информацията не може да бъде ограничаван. Това задължение на органа следва да бъде изпълнено, независимо дали заявителите са се позовали на цитирания текст. В специалния закон липсва уредба, поради което са приложими общите разпоредби на АПК - чл. 35 от АПК задължаващ административния орган да издаде акта след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. В този смисъл в процесната заповед липсват мотиви относно наличието или липсата на надделяващ обществен интерес, поради което достъпът до исканата обществена информация не може да бъде ограничаван, предвид разпоредбата на чл. 13, ал. 1 във връзка с ал. 4 от ЗДОИ. В случая чрез исканата информация заявителите могат да си съставят мнение дали констатираните от ДНСК нарушения, послужили за спиране на строителството, са възникнали след одобряването на строителните книжа и проверката от август 2019г., или са съществували и преди това, но не са констатирани своевременно. Установяването на тези факти е насочено към повишаване на прозрачността и отчетността на органа и създава представа у гражданите доколко същият своевременно и независимо, по свой почин, осъществява правомощията си. Тежестта на оборване на презумпцията по § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ е на органа, който при отказа си не е изложил мотиви в това отношение.

Относно второто основание на ответника да откаже предоставяне на исканата информация, съдът намира, че неправилно е приложен чл. 37, ал.1, т.2 от ЗДОИ. Съгласно тази разпоредба, която ответникът е цитирал в решението си, отказът се аргументира с това, че достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Посочената разпоредба не визира дали исканата

информация съдържа лични данни, както неправилно е посочил ответника. Още повече, че наличието на такива изключва прилагането на ЗДОИ съгласно чл.2, ал.5 от него. Действително исканите протоколи засягат интересите на участниците в строителния процес, сред които жалбоподателите не са. В този случай ответникът е бил длъжен да изпълни процедурата по чл. 31 от ЗДОИ, което не е сторил. Дори обаче третите лица да възразят срещу предоставяне на исканата информация, това възражение не може да препятства предоставянето на исканата информация с оглед изложените по-горе съображения за надделяващ обществен интерес.

Предвид изложеното решение № СТ-05-40 от 26.08.2020г. на главния секретар на ДНСК, с което се отказва достъп на жалбоподателите до обществена информация по тяхно заявление № СО-803-09-430 от 13.08.2020г., следва да бъде отменено като незаконосъобразно, а преписката - върната за ново произнасяне съобразно дадените указания, като в случай, че ответникът не е съставил първите два от исканите със заявлението протоколи, следва да го посочи изрично.

С оглед на това и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК Административен съд София - град, Второ отделение, 41-ви състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. Н. Д., Н. Н. Т., И. С. М., И. П. С., В. Е. А., К. М. К., Т. И. А., П. И. Ласин, И. В. К., М. В. К., С. С. Д., К. С. И., Т. С. Г., В. Т. И. и З. Б. Б., решение № СТ-05-40 от 26.08.2020г. на главния секретар на ДНСК, с което се отказва достъп на жалбоподателите до обществена информация по тяхно заявление № СО-803-09-430 от 13.08.2020г.

ВРЪЩА преписката на главния секретар на ДНСК за ново произнасяне по заявление с № СО-803-09-430 от 13.08.2020г. при спазване на законоустановените срокове и при съобразяване указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: